

Prædiken til 2. pinsedag 2022

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 723 Naturen holder pinsefest, 29 Spænd over os dit himmelsejl,
147 Der sad en fisker så tankefuld

—

457 Du, som gik foran os, 289 Nu bede vi den Helligånd, 304 Gud
Helligånd, opfyld med lyst

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde: »Ingen kan komme til mig, hvis ikke Faderen, som har sendt mig, drager ham, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag. Der står skrevet hos profeterne: ›Alle skal være oplært af Gud.‹ Enhver, som har hørt og lært af Faderen, kommer til mig. Ikke at nogen har set Faderen, undtagen den, der er fra Gud; han har set Faderen. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror, har evigt liv. Jeg er livets brød. Jeres fædre spiste manna i ørkenen, og de døde. Men det brød, som kommer ned fra himlen, gør, at den, der spiser af det, ikke dør. Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himlen; den, der spiser af det brød, skal leve til evig tid. Og det brød, jeg vil give, er mit kød, som gives til liv for verden.«

Johannesevangeliet 6,44-51

I dag taler Kristus om at han er livets brød.

Mange kristne højtider forbindes med nogle specielle madtraditioner, for eksempel juleanden, påskelammet og de varme hveder ved store bededag. I lang tid har der dog ikke været nogen madtradition forbundet med pinse. Det forsøgte den forhenværende og nu afdøde biskop af Roskilde Stift, Jan Lindhardt, at lave om på. I et samarbejde med Foreningen Fiskebranchen forsøgte han i 1999 at gøre fisken til pinsens spise, og hvert år siden kåres pinsens fisk. Det er ikke helt tilfældigt, at det er fisken, der bliver markedsført i forbindelse med pinse. Fisken har nemlig en central symbolsk betydning i kristendommen.

Det var en stor fangst fisk, der fik overbevist fiskerne, der ikke havde fanget noget, at Jesus var noget særligt og at de måtte følge ham som disciple og blive menneskefiskere.

Jesus bespiser flere tusinde mennesker med lidt fisk og et par brød, et bispisningsunder af de helt store.

Fisken er fra gammel tid brugt som et kristent symbol. I de første århundreder efter Kristi fødsel, da den nye tros tilhængere ofte var udsat for forfølgelse, brugtes fisken som gensidigt kendetegn mellem kristne. Årsagen finder vi i det græske ord for fisk ἰχθύς, - Tager man forbogstaverne i ΙΧΘΥC, kan bogstaverne ses som forkortelser for: Ιέσους Χριστός Θεοῦ (h)Υιός Σώτηρ (Jesus Kristus, Guds søn, frelser). Det er forholdsvis almindeligt at se fisken i samme betydning også i nutiden, f.eks. som klæbemærke på biler, hvilket vi også ser i denne menighed.

Så i 1999 besluttede Jan Lindhardt sig for at forsøge at indføre en pinsespise – og valget faldt på fisken. I familietjenesten spiser vi fiskefilet og fiskefrikadeller i maj ved den sidste spiseaften inden sommerferien, hvor vi har pinse som tema. Vi har taget Jan Lindharts pinsefisk til os.

Men det kunne måske lige så godt have været brødet, der blev gjort til en pinsespise. For i dag 2. pinsedag, så lægges der vægt på brødet, - men nok mere på brødet, som vi finder det i nadveren og det fællesskab vi har der.

Jesus siger om sig selv, at han er brødet fra himlen, der gør, at den der spiser det ikke dør. Han er det levende brød. ”Det brød, jeg vil give, er mit kød, som gives til liv for verden”. Det er en tydelig reference til nadveren.

Nu er det ikke et stort måltid vi indtager ved nadveren, men måltidet har stor betydning. Det er et sakramente – ligesom dåben er et sakramente. Vi har fællesskab med Gud og vi tilgives vores synder mens vi indtager måltidet. Større bliver det ikke selv om det kommer i form af et meget lille brød og en lille slat portvin.

Der er ikke noget mere gæstfrit end at dele et måltid.

Et godt fællesskab om et godt måltid kan mindes længe og give glæde. Og så er vi ved kernen af hvad pinse handler om:

”Fællesskab”

50 dage efter påske, 10 dage efter Jesus for til himmels, fejrer vi pinse – og her 2. pinsedag fejrer vi fællesskabet med Kristus, som *er* opstanden og *er* opfaret til himmels.

Han er her stadig. Med sin ånd og som vært og i brødet og i vinen ved nadveren. Vi er ikke efterladte uden Guds nærvær. Helligånden er her og samler os, og i nadveren møder vi det levende brød, - der spiser vi sammen med Kristus.

I Nadveren er Jesus gæstfri og nærværende.

I nadveren mindes vi Jesus, som vi møder gennem det lille måltid, hvor han giver os sig selv. Vi har et fællesskab med ham, og med dem, der er døde og er gået forud for os til de himmelske boliger.

Hver gang vi fejrer nadver ved en gudstjeneste, er det en rituel gentagelse af det måltid, hvor Jesus spiste med sine venner.

Når vi fejrer nadver, så knæler vi ved knæfaldet, som symbolsk er halvrundt i de fleste gamle kirker. Det er halvrundt fordi vi her i dette liv er samlet ved den synlige halvdel, og så forestiller vi os, at cirklen er fuldendt, og at de der er døde, deler måltidet med os på den anden side, - og at Jesus er vært både her og hisset.

Jesus deler gæstfrit ud af sig selv ved nadveren. Han er brødet! Han er vinen! Vi er samlet i fællesskabet med ham. Vi har et sted hvor vi kan møde Kristus og blive mødt af Kristus.

Og så kan vi gå fra nadveren og se på hinanden i lyset af den tilgivelse vi har modtaget. Vi kan være i det fællesskab vi oplever og holde fast i den Ånd, som vi er blevet mødt med, en Ånd, som er kærlig, som er hellig.

Det er ikke så lidt vi kan udføre, når vi følges fra bordet med Gud, der vandrer videre ud i livet med os.

Vi lettes for alt det der tynger os, og kan nemmere hjælpe andre med deres byrder, når vi først har spist livets brød.

Vi kan bære med i fællesskabet, som Gud opbygger om os med sin Helligånd.

Og når vi fejler, så kan vi gå tilbage søndagen efter og blive opbygget igen. Så kan vi gå til nadver og modtage det levende brød, der gør, at den der spiser af det ikke skal dø. Det forstår vi som at den, der spiser brødet er inviteret med ind i evigheden efter vores død og vores liv her på jord.

Vi har et fællesskab her, og vi har et fællesskab der. Vi oprejses på den yderste dag.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,

Fader, Søn og Helligånd,

du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,

højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed

Amen